

DARZYĆ SIĘ (9) *vb impf*

się (6), się (3).

a *jasne*.

inf darzyć się (1). ◇ *praes 3 sg* darzy się (4). ◇ *3 pl* darzą się (1). ◇ *praet 3 sg n* darzyło się (1).
◇ *fut 3 sg* darzyć się będzie (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Szczęścić się, udawać się, iść ku lepszemu (9) : *KlonKr* E4v; Czartow wyrzucanie nie zawniże się darczy. *WujNT* 72 *murg* [*idem*] Yyyyy 2v; *Woynákrześciánka* [!] ná Pogány iáko się może darczyć. *PowodPr* 14 *marg*, 19 *marg*.

darzyć się komu (3): y zgoła nie się nam co w pólpolitych námowách poczniemy nie darczy *PowodPr* 19, 3. *Cf* *darzyć się komu na czym*.

darzyć się komn na czym (1): Pan Bog zátárł dufność twoię/ y nináczym darczyć się tobie niebędzie. *PowodPr* 19.

Zwrot: »dobrze się darzyć« (2): Nápal popiółu z włos człowieczych/ zmieszayże ij z Winem álbo z oleiem/ á ná ránę to przyłóż/ pod tym lye ráná dobrze darczyć będzie. *SienLek* 146v; Y vczyńił ták: á zátym wšzytko się mu dobrze darczyło *PowodPr* 3.

Synonimy: *fortunić się, poszczęściać się, sporzyć się*.

Formacje pochodne: *pozdarzyć się, zdarzyć się; podarzać się, pozdarzać się, zdarzać się*.